

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

BESTUURSCOMITE DER « ANNALES DES MINES
DE BELGIQUE »

Reorganisatie. — Benoeming.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op Ons besluit dd. 9 Maart 1896, tot instelling der publicatie der « Annales des Mines de Belgique » ;

Gelet op Ons besluit dd. 30 Juni 1919 tot het opnieuw inrichten van het bestuurcomité van bedoelde Annales ;

Overwegende dat het noodig geacht werd een ondervoorzitter aan te duiden in den schoot van voormeld comité en dat er dient te voorzien tot de vervanging van sommige leden overleden of op pensioen gesteld ;

Op de voordracht van Onzen Minister van Economische Zaken,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — De tweede paragraaf van artikel één van Ons besluit dd. 30 Juni 1919 wordt als volgt aangevuld :

« Een der Ingenieurs van het Mijncorps zal het ondervoorzitterschap bekleeden ».

Art. 2. — Worden tot leden benoemd van dit Comité ter vervanging der leden overleden en van den H. Lebacqz, Directeur Generaal ter eere van het Mijnwezen :

• HH.

J. Vrancken, Hoofdingenieur-Directeur der Mijnen, te Hasselt ;

G. Des Enfans, Hoofdingenieur-Directeur der Mijnen, te Charleroi;

A. Dupret, Eerst aanwezig mijnningenieur, hoogleeraar aan de Universiteit van Brussel, te Brussel;

G. Paques, Eerst aanwezig mijnningenieur bij het Hoofdbestuur van het Mijnwezen, te Brussel;

Ch. Demeure, Eerst aanwezig mijnningenieur, hoogleeraar aan de Universiteit van Leuven, te Sirault.

Art. 3. — Worden onderscheidenlijk benoemd tot voorzitter, ondervoorzitter en secretaris van het Comité :

HH.

G. Raven, Directeur Generaal van het Mijnwezen, te Brussel;

A. Breyre, Hoofdingenieur-Directeur der Mijnen, Administrateur-Directeur van het Nationaal Mijninstituut, hoogleeraar aan de Universiteit van Luik, te Brussel;

G. Paques, Eerst aanwezig mijnningenieur bij het Hoofdbestuur van het Mijnwezen, te Brussel.

Art. 4. — Onze Minister van Economische Zaken wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 14ⁿ Februari 1935.

LEOPOLD.

Van Koningswege:

De Minister van Economische Zaken,

Ph. VAN ISACKER.

Koninklijk besluit waarbij beroep wordt ingesteld tegen de beslissingen van de deputaties der provincieraden inzake vergoeding door de ontginners van mijnen aan de eigenaars van den bovengrond verschuldigd.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

De wet dd. 1 September 1913, waarbij, ter vervanging van het evenredig patentrecht en de evenredige bijdrage op de mijnen, een belasting op de inkomsten en verwezenlijkte winsten door de vennootschappen met aandelen wordt ingesteld en waarbij de wetgeving inzake patentrecht voor sommige financieel een nijverheidsberoepen wordt gewijzigd, vermeldt in artikel 23 :

« Met wijziging van artikel 9 der wet van 12 Mei 1837, wordt het evenredig recht, door de mijnconcessiehouders te betalen aan de eigenaars van den bovengrond, berekend naar de zuivere opbrengst van de mijn. Een koninklijk besluit bepaald de regelen welke behooren te worden gevolgd voor het schatten van die opbrengst en de stukken welke de mijnontginners moeten overleggen. »

Het koninklijk besluit door dezen tekst voorzien is gedagteekend op 20 Maart 1914; het schrijft de door de ontginners der mijnen te verschaffen inlichtingen omtrent de ontvangsten en uitgaven voor, de zending van den ingenieur van het mijnwezen en deze van het schattingscomité. Het stelt vast dat dit comité belast is, voor elke provincie, de zuivere winst definitief vast te stellen door iedere mijnconcessie, aan de bijdrage onderworpen, verwezenlijkt, en dat de beslissingen van het schattingscomité vatbaar zijn voor beroep bij de deputatie van den provincieraad.

De beslissingen van de deputaties der provincieraden zijn niet vatbaar voor beroep.

Dit biedt nadeelen.

Vóór eenigen tijd, had een schattingscomité een beslissing genomen in tegenstrijd met den regel der eenheid van de zuivere opbrengst eener concessie; zij werd bijgetreden door een advies van den mijnraad en door de deputatie van den provincieraad, waarbij beroep werd aangeteekend, bekrachtigd. Zij werd definitief aangenomen.

Een zelfde geval zou, in andere provinciën, zeer wel kunnen aanleiding geven hebben tot een gansch verschillende beslissing.

Men stelt dus vast dat, indien de bepalingen van het koninklijk besluit dd. 20 Maart 1914, twee trappen van rechtspraak voorzien, zij nochtans, in laatsten aanleg, de eenheid van rechtspraak niet verzekeren. Deze hoort tot zooveel verschillende korpsen als er mijnprovinciën zijn in het land.

Dit in een leemte die men nuttig oordeelde aan te vullen door en beroep bij den Minister te voorzien, beroep dat nochtans zou beperk zijn.

Het is, inderdaad, geenszins noodig, in derden aanleg, zakelijke punten, die reeds door het schattingscomité en de deputatie van den provincieraad onderzocht werden, aan den Minister vóór te leggen; maar het is noodig, boven de rechters over de feiten, een eenige administratieve rechtsmacht in te stellen voor gansch het land, met opdracht een zelfde interpretatie te verzekeren voor de ten deze geldende wetten en reglementen.

Het besluit dat ik de eer heb aan Uwe goedkeuring voor te leggen beantwoordt aan het hierboven bepaald doel.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,
de zeer nederige en getrouwe Minister,
Ph. VAN ISACKER.

28 Februari 1935. — Koninklijk besluit waarbij beroep wordt ingesteld tegen de beslissingen van de deputaties der provincieraden inzake vergoedingen door de ontginners van mijnen aan de eigenaars van den bovengrond verschuldigd.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op het koninklijk besluit dd. 15 September 1919, waarbij de mijnwetten worden samengeordend en inzonderheid op artikel 48, luidend als volgt :

« Artikel 48. Het evenredig recht door de mijnconcessiehouders te betalen aan de eigenaars van den bovengrond, wordt berekend naar de zuivere opbrengst van de mijn. Een koninklijk besluit bepaalt de reglen welke behooren te worden gevolgd voor het schatten van die opbrengst en de stukken welke de mijnontginners moeten overleggen. (Art. 23 van de wet dd. 1 September 1913.) »

Herzien het koninklijk besluit dd. 20 Maart 1914, getroffen in uitvoering van bovenvermeld artikel 48;

Overwegende dat, ten einde over gansch het land een zelfde interpretatie te verzekeren omtrent de wetten en reglementen betreffende de bijdrage, door mijnconcessiehouders aan de eigenaars van den bovengrond verschuldigd, een beroep dient ingesteld tegen de beslissing van de deputaties der provincieraden, die uitspraak doen over beroepen tegen een beslissing van een schattingscomité;

Op de voordracht van Onzen Minister van Economische Zaken,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Artikel 12 van het koninklijk besluit dd. 20 Maart 1914, getroffen in uitvoering van artikel 48 van het koninklijk besluit dd. 15 September 1919, waarbij de mijnwetten worden samengeordend (art. 23 van de wet dd. 1 September 1913), wordt als volgt aangevuld :

« Binnen de maand van de uitspraak der beslissing van de deputatie van den provincieraad, mogen de inspecteur-generaal van het mijnwezen en de verschillende belanghebbers, beroep aantekenen bij den Minister van Economische Zaken, indien de beslissing 't zij een wet, 't zij een koninklijk besluit, 't zij een door de wet opgelegd ministerieel besluit schendt. De Minister doet uitspraak na het advies van den Mijnraad te hebben ingewonnen. »

Art. 2. — Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 28ⁿ Februari 1935.

LEOPOLD.

Van Koningswege :
De Minister van Economische Zaken,
Ph. VAN ISACKER.

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

27 Februari 1935. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel één van het koninklijk besluit dd. 17 Januari 1931, houdende bepaling der voorwaarden, waaraan moeten beantwoorden de recipienten bestemd tot het inhouden van vloeibaar gemaakt, samengeperst of opgelost gas.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op het koninklijk besluit van 10 Augustus 1933 omtrent de politie op de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 October 1933 waarbij onder bedoelde inrichtingen worden ingedeeld de werkhuizen waar gassen worden samengeperst, alsmede de opslagruimte voor vaten met samengeperst, vloeibaar gemaakt of in oplossing gehouden gas onder drukking van meer dan één kilogram op den vierkanten centimeter;

Herzien het koninklijk besluit van 17 Januari 1931 tot bepaling der voorwaarden, waarvan moeten beantwoorden de recipienten bestemd tot het inhouden van vloeibaar gemaakt, samengeperst of opgelost gas;

Overwegende dat de ondervinding van de noodzakelijkheid heeft laten blijken de gassen, waarop bedoelde regeling van toepassing is, nauwkeurig aan te duiden en dat het dienvolgens noodig is artikel één van bovenvermeld koninklijk besluit dd. 17 Januari 1931 te wijzigen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Artikel één van het koninklijk besluit dd. 17 Januari 1931 tot bepaling der voorwaarden, waaraan moe-